

JAZIERKO

1.

2009/2010

VÁŽNE DIEVČENSKÉ TAJOMSTVÁ

ZÁKLADNÁ ŠKOLA, OSTREDKOVÁ UL. 14, BRATISLAVA

ŠKOLA - ZÁKLAD ŽIVOTA

Katarína Belková III. A

High school si vážte, to vám radíme,
e-maily nám neposielajte,
lebo my sme veľké kamošky,
roztrháme vám ponožky.

High school znamená vysoká škola,
my ju ešte nemáme, veľká škoda.

Sľúbiť vám však všetkým vieme,
dnes sme malé, no raz vyrastieme.

Učenie je veľká zábava,
sem-tam mama kričí – nadáva,
že mám hlavu plnú blbostí,

nerozumie asi tomu, že som dobrák od kosti.

ROZHOVOR S NOVOU PANI RIADITEĽKOU ŠKOLY PaedDr. ERIKOU DRGOŇOVOU

Vážená pani riaditeľka,

dovoľte mi položiť Vám pár otázok do nášho školského časopisu Jazierko .

1. Čo Vás priviedlo k myšlienke stať sa riaditeľkou školy ?

Bola to obrovská výzva. Od školských čias bolo mojím snom stať sa učiteľkou – takou ako bolo moja triedna pani učiteľka. Išla som za svojím snom, vyštudovala som vysokú školu a začala som učiť. Chcela som byť najlepšia učiteľka pre svojich žiakov, snažila som sa dôsledne pripravovať na každú

vyučovaciu hodinu, zaujať žiakov tak, aby učenie bolo pre nich hrou. Okrem toho som vypracovala lektorské posudky na niekoľko učebníc a pracovných zošitov pre žiakov 1. – 2. ročníka, napr. Šlabikár, Matematika, Prvouka, Prírodoveda, Dopravná výchova. Dôležité pre mňa bolo aj je celoživotné sebavzdelávanie. Okrem absolvovania mnohých vzdelávacích kurzov som vykonala i rigoróznú skúšku. V našej škole som začala pracovať najprv ako učiteľka, neskôr ako vedúca metodického združenia, vedúca sekcie učiteľov 1. stupňa v MČ – Ružinov, zástupkyňa riaditeľky školy a odtiaľ bol len krok k myšlienke pokúsiť sa dosiahnuť tento profesionálny úspech.

2. Ako ste sa cítili, keď ste sa dozvedeli, že ste vyhrali konkurz ?

Radosť. V každom človeku je ukrytá túžba vyhrať hru, do ktorej sa zapojí.

3. Čo bolo pre Vás najťažšie a čoho ste sa najviac obávali, keď ste prebrali funkciu RŠ ?

Práca s ľuďmi – živými bytosťami patrí medzi najťažšie práce. Pre každého učiteľa je ťažké vychádzať s rôznorodými skupinami – osobitne so žiakmi, osobitne s rodičmi týchto žiakov, osobitne s pedagógmi. Ku každému treba vedieť zvoliť iný prístup – chápatý i vľúdny a zároveň prísny i dôsledný, ale vždy ľudský a dôstojný. Moja najväčšia obava vychádza z pocitu zodpovednosti. Nesklamať všetkých, ktorí mi dôverovali a podporovali ma a na druhej strane dokázať všetkým, ktorí mi nedôverovali, že moja osoba je zárukou erudovaného odborníka v oblasti legislatívy, pedagogiky, psychológie, financovania, manažmentu...

4. Vieme, že začiatky nebývajú ľahké. Čo alebo kto Vám pomáhal ich zvládnuť ?

Mnohí si to neuvedomujú, ale práve v našej škole (ako v jednej z mála) pracuje vysoko kvalitný pedagogický tím. Práve týchto učiteľov si vážim za ich pedagogické majstrovstvo, pedagogický takt a empatiu. Tu je silná stránka našej školy – vnímam veľké srdcia a cítim obrovskú energiu učiteľov, ktorá aj mňa naplňuje pocitom istoty, že práve v našej škole bude o žiakov čo najlepšie postarané.

5. Ako RŠ ste si vytýčili ciele, ktoré chcete dosiahnuť. Prezradíte nám aspoň niektoré ?

- a) Zabezpečiť priestorové podmienky pre vybudovanie jazykových učební, cudzojazyčnej knižnice, iných špecializovaných učebných priestorov, odbornej učebne fyziky a chémie.
- b) Revitalizácia školského areálu (úprava športovísk pre žiakov s možnosťou využívania areálu pre verejnosť).
- c) Rekonštrukcia hygienických zariadení pre dievčatá v ŠKD a v hlavnej budove na 1. a 2. poschodí a sociálnych zariadení v šatniach telocvične, rekonštrukcia zborovne, výmena okien a kompletná rekonštrukcia oboch pavilónov (zateplenie budov).
- d) Zabezpečiť vo všetkých učebniach možnosť interaktívneho vyučovania pomocou multifunkčných zariadení a celkovú modernizáciu vybavenia školy.
- e) Vytváranie podmienok pre bezpečnosť a ochranu zdravia žiakov a zamestnancov.
- f) Elektronický videovrátnik do tried v ŠKD.

6. Podarilo sa Vám už niečo z nich splniť v tomto krátkom časovom období ?

Je zrekonštruované vstupné schodište do B pavilónu a pokračuje sa v rekonštrukcii kabinetov.

7. Naš rozhovor sa bude pomaly končiť. Chcete niečo odkázať žiakom našej školy ?

Žiaci,

správajte sa tak, aby ste nikdy nemuseli prosiť o odpustenie. Druhým robte len to, čo chcete, aby robili oni vám. A vždy chodte za svojimi snami... Všetkým čitateľom želám ich splnenie .

Ďakujem za priestor v časopise a želám celému autorskému kolektívu veľa úspechov.

Pani riaditeľka ďakujem pekne za odpovede a čas , ktorý ste mi venovali .

INTERVIEW S TÝMI, KTORÝCH MÁME RADI

Ja: Ktorý deň bol pre teba najťažší?

Mama: Boli to prvé prijímačky na vysokú.

Ja: Prečo sa ti zdal tento deň najťažší?

Mama: Pretože tomu dňu predchádzalo veľa učenia, množstvo stresu, ale aj nádeje, že sa dostanem na školu, ktorá by ma uspokojila. Posunula by ma ďalej v živote v tom zmysle, že budem robiť prácu, ktorá ma baví a bude zároveň aj mojím koníčkom.

Ja: V čom bol vlastne ten deň najťažší?

Mama: Pred každým mojím väčším prezentovaním sa pri ústnej skúške moje sebavedomie výrazne kleslo.

Ja: Ako prebehol tento deň?

Mama: Začal sa písomnými skúškami a pokračoval ústnym pohovorom s páni profesormi, ktorí sa ma pýtali, prečo som si tuto školu zvolila. Hoci som sa snažila prezentovať sa verbálne dobre, stres a napätie zo mňa urobili jednu maličkú osôbku, ktorá osadenstvo nepresvedčila podľa nich dostatočne o svojom záujme študovať environmentalistiku.

Ja: Bol tento deň pre teba zároveň aj poučením?

Mama: Áno, posunul ma ďalej v tom, že svoje vedomosti sa musím naučiť prezentovať sebavedomejšie a nebáť sa ukázať, že na to mám.

Lucia Baránková, 8.A

Najkrajší deň mojej maminy

1. Aký bol tvoj najťažší ale pritom najkrajší okamih?

Bolo to presne 1.12.1995, keď ma priviezli na pôrodnické oddelenie.

2. Aký pocit si mala, keď si zistila, že ti odtiekla plodová voda?

Mala som strach, lebo narodiť si sa mala až o dva mesiace.

3. Čo bolo na tom najťažšie?

Najťažšie bolo čakanie a dúfanie, že budeš v poriadku.

4. Keď si ma porodila a dostala do rúk, aký si mala pocit?

Bolo to niečo krásne mať pocit, že mám zdravé dieťa, ale poriadne som ta nevidela, keďže som nemala okuliare... (smiech)

5. Ako si na to spomínaš po toľkých rokoch?

Na ťažké ale príjemné dva dni strávené v nemocnici....

Ďakujem a mám ťa veľmi rada....

Michaela Korčeková, 8. B

Choroba v rodine

Ja: Mami, môžeš mi povedať o tvojom najťažšom okamihu života?

Mama: Asi najťažší okamih bol vtedy, keď mi mama oznámila, že má zhubný nádor.

Ja: Ako si sa cítila prvé hodiny po tom, čo ti to povedala?

Mama: V prvom rade som sa snažila upokojiť ju a svoje obavy som si nechávala sama pre seba.

Ja: Viem, že po úspešnej operácii bola asi týždeň u nás doma. Bála si sa, že to môže dopadnúť zle?

Mama: Ja som vedela, že to dopadne dobre, ale taký zásah sa spája aj s určitým rizikom.

Ja: Čo si myslíš, kto alebo čo jej pomohlo zotaviť sa?

Mama: Súdržnosť celej rodiny, neustále zamestnávanie inými povinnosťami, takže ani nemohla myslieť na chorobu.

Ja: Ďakujem za rozhovor.

Brigita Hocková, 8. B

Ocinov strach

Aký bol najt'azší okamih v tvojom živote?

Keď som ako mladý montér robil kontrolu elektromerov v záhradkárskej osade... Aby som sa dostal k elektromeru, ktorý bol upevnený na jednej chatke, musel som preskočiť plot. Keď som mal elektromer skontrolovaný, zbadal som rozbité okno na chatke! Pomyslel som si: „Asi tu bol zlodej...“ Podišiel som ku dverám, ktoré sa zrazu otvorili! V nich stál zarastený človek vo zdvihnutej ruke držiac bicyklovú pumpu. Tak som sa zľakol, že výkrik, ktorý som chcel vydať, sa mi zasekol ako hrča v hrdle.

Čo si si o tom človeku myslel?

Ja som si myslel, že to bol zlodej, ktorého som vyrušil pri čine!

Bál si sa?

Bál... a veľmi!

Ďakujem za rozhovor!

Rád som sa ti zdôveril s mojím najt'azším zážitkom v živote!

Bol to zlodej?

Nie! Nebol to zlodej. Ako sa neskôr

ukázalo, bol to majiteľ chatky.

A čo si o tebe myslel majiteľ?

Majiteľ si myslel, že ja som ten zlodej, čo mu chcel vykradnúť chatku.

Ako ste to potom riešili?

Keď sme si trasúcim sa hlasom jeden druhému vysvetlili, čo chceme, a uistili sa o tom, kto sme (elektrikár a majiteľ), tak sme sa len zasmiali!

Ako ste si to dokazovali?

Ja som mal služobný preukaz a on kľúče od chatky a občiansky preukaz.

Naozaj si sa tak veľmi bál?

Môžem povedať, že najviac v mojom živote!

Stretli ste sa s pánom ešte niekedy?

Už nikdy v živote sme sa nestretli...

Čo ťa vlastne tak strašne vyľakalo?

Tá tvár šedým strniskom zarasteného starca, ktorá sa z ničoho nič objavila, s pumpou v ruke nad hlavou! Také niečo som nevidel ani v hororovom filme!

Barbora Hoššová, 8. B

Náušnice

Mamina, máš nejaký smutný zážitok?

Môj najsmutnejší zážitok je smrť mojej babičky Aloisie. Mala som ju veľmi rada.

Ako zomrela, prežívala si to ťažko?

Bola to strašná rana. Moja babka zomrela v roku 1989, mala som 14 rokov, bola to strašné.

Mala urologické problémy a zomrela v ten deň, ako ju operovali. Oznamil mi to môj otec.

Hneď som začala plakať, nevedela som to zniesť. Bola to úžasná žena!

A čo jej muž? Koľko mala detí?

Muž jej zomrel už predtým a mala 4 synov, jeden už zomrel, ale ostatní žijú, jeden je tu, môj otec a ostatní žijú v Čechách.

Posledná otázka: ostalo ti niečo po nej?

Áno, dala mi pred smrťou náušnice – myslím na ňu stále.

Simona Makáková, 8. B

Nepříjemný letný zážitok

Ako väčšinou počas letných prázdnin sme sa s mamou vybrali kúpať a opaľovať sa na Zlaté piesky. Cesta na bicykli nám trvala asi štyridsať minút. Našli sme si skvelé miesto, rozložili červenú deku a hneď sme išli do vody. S mamou sme plávali na ostrov a hovorili sme o počasí, či vydrží také pekné a slnečné. Povedal som že áno a zaklopal som na vodu, aby som to nezakríkol. Dali sme si ešte dve otočky, a potom sme si požičali vodný bicykel. Prešli sme trikrát okolo ostrova a vrátili sa na deku, kde sme počúvali hudbu z rádia. Vtom na mňa niečo kvaplo. Myslel som si, že si na mne nejaký vták urobil potrebu. Neskôr som zistil, že je to kvapka vody. Pozrel som sa do neba a uvidel som tmavošedú oblohu. Povedal som to mame a ona na to: Lukáš, utri sa, prezleč sa a ideme rýchlo domov. Moja mama cítila, že budú problémy. Ísť na bicykli v daždi a k tomu krátke rukávy a kraťasy je trochu bláznivé. Rýchlo sme sa zbalili a odišli sme. Medzitým som pozeral na nebo, bolo stále tmavšie a tmavšie.

Ilustračná fotografia

Spustil silný lejak. Bolo to, ako keby ma niekto obliat vedrom vody. Mama mi povedala, aby som zosadol z bicykla. Vietor bol taký silný, že som nedokázal udržať rovnováhu. Dosahoval až 90 km/h. Medzitým mi piesok masíroval nohy, ruky a v očiach ma ukrutne štípal. Myslel som si, že nastal koniec sveta. Hoci bolo len päť hodín popoludní, tma bola ako v noci. Schovali sme sa do obchodného domu. Blesky šľahali tak silno, že na niektorých autách sa spustil alarm. Každých päť sekúnd udel silný blesk. Až po troch hodinách sa to utišilo a išli sme domov. Boli sme premočení ako myši. Nabudúce nezaklopem na vodu, ale na hlavu.

Lukáš Hodoši, 8.B

MOJE ZAČIATKY V BRATISLAVE.

Keď sme sa spolu s rodinou mali sťahovať z Trenčína do Bratislavy, mala som obavy, ako si zvyknem na nové prostredie a ľudí. Na Trenčín mám veľmi pekné spomienky. Zažila som tu veľa pekných chvíľ a teraz som to všetko mala opustiť. Najviac mi však bude chýbať môj obľúbený koník Lesan, ktorého som mala od malička rada.

Ale presťahovali sme sa a zabývali . Mali sme sa dobre a pomaly sme si začali zvykať. Nastúpila som do škôlky, kde som spoznala môjho spolužiaka Maťa a jeho mamu. Postupne sme sa skamarátili a chodievali na spoločné prechádzky. Spájalo nás nielen priateľstvo, ale aj spoločný osud – obaja sme ako malé deti prekonalí DMO (detskú mozgovú obrnu).

Raz nás pozvali, aby sme s nimi išli na Čiernu vodu, kde Maťko jazdieval a cvičil na koni. Viedla to tam vynikajúca trénerka Božka, ktorá hipoterapii, tak sa toto špeciálne jazdenie a cvičenie na koni volá, dávala celé svoje srdce. Maťkovi to išlo naozaj dobre, obdivovala som jeho šikovnosť. Jeho mama mi navrhla, či by som sa nechcela odviezť jedno koliesko. Neváhala som ani chvíľu. Cítila som sa príjemne, ako vo sne. Bola som šťastná, že opäť sedím na koni. Milý, tučnučký koníček, na mňa hneď zapôsobil. Bola to láska na prvý pohľad. Opýtala som sa Maťa na meno koníka. Volal sa Jazmín, ale všetci mu hovorili Sniežko, pretože bol celý bledohnedý, len na

zadku mal biele bodky. Mal ho akoby zasnežený. Začala som pravidelne navštevovať tréningy jazdenia, spoznala som veľa nových ľudí. Moje počiatkové sympatie k Sniežkovi sa zmenili na hlboké priateľstvo. Dnes už tvoríme so Sniežkom perfektný team. Zúčastnili sme sa viacerých pretekov v paravoltiži na ktorých sme sa aj umiestnili na popredných miestach.

Odvtedy už prešlo deväť rokov a ja budem Maťkovi a jeho mame navždy vďačná, že mi pomohli prekonať moje začiatky v Bratislave, ale najmä ma zoznámili s Božkou a jej koníkmi. Koníky sú moji priatelia, ktorí stoja pri mne, nevádi im, že krívam na jednu nohu. Rozumieme si aj bez slov a tešíme sa z každého spoločne prežitého dňa.

Zuzana Berešíková, 8.B

ŠVP KEŽMARSKÉ ŽĽABY – VYSOKÉ TATRY, 28. 9. – 2. 10. 2009

V ŠvP bolo výborne. Každý deň sme chodili na výlety, plnili sme rôzne úlohy a aj hľadali poklad. Odmenou boli pečiatky do „pečiatkovníka“. Za tie sme nakupovali krásne darčeky v školoprírodnom bazáre. Jedli sme samé dobroty, aj palacinky s čokoládou a šľahačkou. Najviac budem spomínať na Zelené pleso, Štrbské pleso, Popradské pleso a Symbolický cintorín, uja Eda z Horskej služby, diskotéku a bazár.

Autor : Marek Riška

Ja som si v ŠvP veľa užila. Každý deň sme robili niečo zaujímavé, videli sme plesá, Symbolický cintorín a Šalviový prameň. Hrali sme sa vlajkovú vojnu, hru na pamäť a hľadali sme poklad s plnením úloh o Vysokých Tatrách. Dievčatá a chlapci boli super a na diskotéke pekne tancovali. Budem na ŠvP dlííííího spomínať.

Autor : Nikolka Bečvarová

Žiadne bitky, žiadne hádky, dievčatá boli milé a mali sme sa radi. Chalani boli skvelí, hlavne na diskotéke. Jedli sme v peknej reštaurácii. Mali sme exkurzie, túry a celý čas sme boli v prírode.

Autor : Katka Belková

Škola v prírode bola taká dobrá, že by som tam ostala aj celý rok! Každý deň sme mali aspoň jednu túru a výborné jedlo. Boli sme aj v múzeu TANAPu. Mohli sme byť na izbách väčšinou tri, štyri alebo dve. My sme boli tri: Kvetka, Nikolka a Katka. Hneď prvý deň sme si vyrobili svoje izbové vlajky. Keď už bol posledný večer, mali sme bazár a diskotéku. Na diskotéke sme kričali, že chceme ešte pesničku. A pani učiteľka pustila ďalšiu.

Autor : Kvetka Švecová

V ŠvP bolo úžasne, pretože keď sme boli celé dni v prírode, dobre sa mi spalo. Aj vy by ste sa tam mali vybrať a potom by ste nemuseli chodiť k moru. Je tam veľmi dobré jedlo, mne

tam chutilo. A naša pani učiteľka nás doviedla naozaj všade. Keď sme boli na Zelenom plese, tak sme videli veľké skaly, huby a čučoriedky. Ubytovanie sme boli vo Vile Ella, takže sa sem naozaj oplatí ísť.

Autor : Fiťo Tkáč

Bolo tam veľmi pekne a naučili sme sa veľa o našich veľhorách. Žijú tam kamzíky, svište, medvede, rysy a vlci. Príroda je tam krásna – stromy, vtáky, motýle... A je tam aj pekné ihrisko na basketbal a tenis a skvelá jedáleň. Z izieb sme mali výhľad na Vysoké aj Belianske Tatry.

Autor : Jurko Vida

Aj my žiaci 4. B sme boli v Kežmarských Žľaboch. Bývali sme vo vile Ella. Chodili sme na horské túry. Navštívili sme Múzeum TANAPu v Tatranskej Lomnici. Vystúpili sme k Zelenému plesu, videli sme Štrbské pleso, Popradské pleso aj Symbolický cintorín. Na lúkach aj v lese sme sa hrali rôzne hry. Aj záver bol dobrý – vyhodnotenie a diskotéka. Bolo nám tam veľmi dobre.

Nikola Halászová, 4. B

LITERÁRNE POKUSY Z 3. A

Dva medvede a lopta

Dva medvede sa hádali o jednu loptu a nevedeli sa dohodnúť. Odrazu priletel múdry holub, ktorý im povedal, že každý ju bude mať chvíľu alebo sa budú hrať spolu. Medvede si podali ruky a začali sa spolu hrať. Múdremu holubovi sa poďakovali.

Autor : Jurko Vida

O nebojácnom zajacovi

Treja zajačikovia išli hľadať niečo pod zub. Priplazila sa k nim liška a čakala, kým sa niektorý dostane čo najbližšie k nej, aby ho chytila.

Prvý zajac ju začal klamať, že zjedol otravu a určite nebude pre ňu stráviteľný. Druhý sa pokúsil vyliezť na strom. Tretí prišiel k liške a povedal jej : „Och, liška, máš naozaj nádherný chvost! Videla si ho?“ Líška sa začala točiť za chvostom a zajace si zachránili život.

Autor : Ivanka Pišútová

ZDRAVÁ ŠKOLA

Jednou z najdôležitejších vecí k dlhému a dobrému životu je zdravá výživa. Často zabúdame na potrebný dostatok minerálov, vitamínov, bielkovín a vlákniny.

PRI PRÍLEŽITOSTI SVETOVÉHO DŇA VÝŽIVY DETI Z 3. A SAMI PRIPRAVILI ZDRAVÚ DESIATU.....

.....Dnes sme si robili zdravú desiату. Pani učiteľka nám rozdala celozrnný chlieb. Paradajky a papriku tiež. Domácu nátierku sme si sami rozotierali na chlieb a potom ozdobovali zeleninou. Bolo to ľahké a odteraz budem robiť doma desiäte ja.

Mária Blahová

Na pracovnom vyučovaní sme robili zdravú desiату. Najlepšie bolo, že sme si ju potom mohli zjesť.

Jurko Vida

Robili sme to preto, aby sme boli zdraví a aby sme nedostali chrípku.

Nikolka Bečvarová

Zdravá škola je moja škola. Vráťme sa ale k receptu. Na chlieb sa natrú vajíčková nátierka, ozdobi sa vajíčkom, šunkou, paradajkou a paprikou – to všetko do tvaru panáčika. Panáky z chleba – to je moje!

Katka Belková

Ja som urobila trojposchodový chlieb ozdobený dvojfarebne – zeleno-oranžovo. Bolo to výborné!

Ivka Pišútová

Pani učiteľka nás s tým zdravým jedlom odpotovala. Napíšem Vám, ako si taký chlieb pripravíte a čo tam máte dať : karičku, chlieb, salámu a brokolicu. Chlieb sa musí prekrojiť. Dobrú chuť!

Marek Sýkora

Chlieb bol čerstvý, obloha výborná a najviac sa mi páčilo, že som mohol utrieť riad, ktorý Kvetka umyla.

Riško Opálený

Mali sme na prípravu samé dobré veci – syry, paradajky, papriku, salámy a šunky. Bolo to fakt super.

Saška Vanderková

Pozor, tá paprika je trochu štipľavá !!!

Baška Okatá

Na pracovnom vyučovaní sme si robili sendvič. Bola na ňom zelenina a nátierka a najviac sa mi páčilo, že som ho mohla zjesť.

Katka Zváčová

Chlebíčky ku Dňu výživy sme pripravovali v školskej kuchynke. Mali byť čo najkrajšie a najzdravšie. Tým, čo si všetko zabudli, pani učiteľka dala potrebné pomôcky a suroviny.

Filipko Tkáč

Na zdravú desiátu potrebujeme: celozrnný chlieb, vlastnoručne vyrobenú nátierku, veľa zeleniny a vajíčko.

Naťka Határová a Maťka Vašková

VIEŠ, PREČO JE DÔLEŽITÉ RAŇAJKOVÁŤ?

Lebo

- raňajky zabezpečujú prísun energie
- podporujú činnosť mozgu
- žiaci, ktorí pravidelne raňajkujú, sú v škole pozornejší a dosahujú lepšie výsledky
- raňajky upokojujú a zlepšujú náladu
- pomáhajú pri kontrole hmotnosti
- tínedžeri, ktorí neraňajkujú, sú tučnejší
- raňajky chránia pred niektorými civilizačnými chorobami

Vieš, že 60 % tučných ľudí neraňajkuje?

Ranný pitný režim

Deti by mali hneď po prebudení vypiť aspoň tri decilitre a dospelí až pol litra napríklad ovocného čaju.

Dobré raňajky

Mali by obsahovať nízkoenergetické bielkoviny, kvalitné tuky, sacharidy a vlákninu.

Dobré raňajky môžu byť takéto:

chlebík s plátkom syra, šunkou, paradajkou, alebo inou zeleninou. Výborné sú čerstvé nátierky, napríklad cicerová, baklažánová alebo aj bryndzová.

KOLÁČ Z POCHÚŤKOVEJ SMOTANY

Tri vajcia, 200 g práškového cukru, 300 g polohrubej múky, pol litra pochúťkovej smotany, lyžica sódy bikarbóny, 2 lyžičky kakaa, 1 dl oleja. Na plnku 250 g tvarohu, 50 g masla, 1 žltok, 4 lyžice práškového cukru, 1 lyžicu maizeny.

Prísady na cesto pomaly zmiešame na redšiu hmotu a rozdelíme na polovice. Prvú vylejeme na vymastený a múkou vysypaný plech.

Tvaroh vymiešame s cukrom, žltkom, maslom a maizenou na vláčnu hmotu. Lyžičkou kladieme malé kôpky tvarohu na cesto a na tvaroh vylejeme druhú polovicu cesta. Pečieme asi 45 minút.

Barbora Medvecká, 8. B

VIDELI SME V KINE

NEDODRŽANÝ SĽUB

Hlavné postavy:

Martin: vtedy ešte len 15-ročný chlapec, ktorý rád hrával futbal a chcel sa mu v budúcnosti venovať, bol veľmi priateľský.

Martinova mamka: bola veľmi starostlivá a bála sa o svoje deti, bola skromná a rada pomáhala ľuďom.

Martinov otec: starostlivý a vždy podporujúci svoje deti, dobrosrdečný, keď vedel pomôcť, pomohol

Martin mal 7 bratov a 2 sestry

Kostýmy: V tom období, keď žili, bolo veľmi pekné. Najčastejšie sa nosili svetre, košeľa, nohavice, čierne topánky, bunda, na ktorej mali prišitú žltú hviezdu, baretka

Pozitíva:

Čo sa mi na tom filme páčilo, bolo to, že ukázali mladým ľuďom, ktorí nezažili obdobie 2. svetovej vojny, ako to všetko prebiehalo, čo sa dialo. Vo filme hralo veľa slovenských hercov.

Negatíva:

Nepáčilo sa mi určite to, že potláčali Židov a spôsobovali im bolesť, ktorú si nevinní ľudia nezaslúžili. Boli diskriminovaní a utláčaní. Odsudzovali ich iba za to, že verili v iného Boha ako napríklad kresťania. Bola to nespravodlivosť. Bolo strašné pozeráť sa na ľudí, ktorí takto trpeli.

Barbara Šturdíková, 9. B

Záber z filmu Nedodržaný sľub

BOLI SME V DIVADLE

ŽENSKÝ ZÁKON OD JOZEFA GREGORA-TAJOVSKÉHO

V sobotu 24. 10. sme boli s pani učiteľkou Cesnakovou a pani učiteľkou Bulíkovou na divadelnom predstavení v novej budove Slovenského národného divadla. Hrali Ženský zákon. A keďže v ňom účinkuje aj naša spolužiačka Alexandra Medlenová, boli sme na predstavenie veľmi zvedaví. Aj keď z vážnych príčin nakoniec nehrala, divadelná hra sa mi veľmi páčila, pretože vystihuje nielen skutočný život na dedine na začiatku 20. storočia, ale aj charaktery ľudí. Bola to aj výborná komédia.

Peter Tahotný, 9. B

Útvar: veselohra v 4 dejstvách.

Téma: reálne zobrazenie života na dedine.

Idea: autor sa zameriava najmä na charaktery postáv typických pre tú dobu.

Postavy:

Zuza Javorová: matka, vdova, ktorá mala dcéru Aničku. **Anička Javorová:** dcéra Zuzy, poslušné a vychované dievča, je zamilovaná do Miška.

Jano Malecký: mal syna Miša a manželku Maru, veľmi obľuboval Zuzu a Aničku. **Mara Malecká:** mala syna Miša a mala mať budúcu nevestu Aničku, ale nemala ju veľmi v láske. Často bola opitá.

Miško Malecký: syn Jana a Mary Maleckých. Slušný, verný mládenec

Števkó: sluha a dobrý kamarát Aničky a Miška. Bol celkom pracovitý, dobrý sluha, ktorý pomáhal Zuze a Aničke, ktoré ostali samy na celý dom.

Dora: bola výrečná klebetnica, ktorá si rada vymýšľala a hovorila nepravdivé veci o Zuze aj Mare a nakoniec to všetko oľutovala. Veľmi rada krádlá.

Kostýmy: všetko sa hralo v krojoch a hovorili sa po záhorácky. Niektoré pasáže boli rozumieť, ale niektoré aj nie.

Pozitíva: Čo sa mi veľmi páčilo bolo spievanie, ktorým vyjadrovali danú situáciu, či už to bol smútok, alebo radosť. Práve 24.10. som navštívila po prvýkrát novú budovu Slovenského národného divadla. Veľmi sa mi tam páčilo, najmä ako vymysleli kulisy a všetky tie staré veci ako napríklad: dom, stoličky...Dali si na tom záležať, aby nám čo najlepšie priblížili minúlu dobu, v ktorej sa to odohrávalo. Dúfam, že takýto kultúrny zážitok nebol posledný za 9. ročník a že si to ešte zopakujeme. Dakujem pani učiteľke Cesnakovej.

Negatíva: Jediné negatívum, ktoré by som hercom vytkla, je to, že keď spievala napríklad Zuza nebolo jej moc rozumieť. Občas mi robila problémy aj záhoráčtina.

Barbara Šturdíková, 9. B

HORÚCA RUŽINOVSKÁ KULTÚRNA AKTUALITA

Ministerstvo kultúry SR vyhlásilo budovu radnice v Prievoze na Mierovej ulici za národnú kultúrnu pamiatku.

Prievozska radnica – pôvodne Obecný dom bol postavený v roku 1931 podľa návrhov popredného slovenského architekta Christiana Ludwiga /1901 – 1967/. Jeho najznámejšie architektonické dielo je prvá výšková budova v Bratislave známa pod menom Manderlák a obchodný dom Dunaj. Vo svojich projektoch využíval skúsenosti, ktoré získal v Amerike pri stavbe mrakodrapov.

Priečelie budovy radnice je ozdobené figuratívnymi reliéfmi od známeho, ale takmer zabudnutého významného slovenského sochára Alojza Rigeleho /1879 – 1940/.

ŠKOLSKÉ AKTUALITY

Súťaže

4.11.2009 Zuzana Bottová z 9.A triedy zvíťazila v obvodnom kole Olympiády zo slovenského jazyka a postúpila do krajského kola.

GRATULUJEME!

Úspešné riešiteľky Olympiády zo slovenského jazyka s pani riaditeľkou a pani učiteľkou Cesnakovou

MIKULÁŠSKY JARMOK

Milí rodičia a žiaci,

dovoľte nám, aby sme sa vám poďakovali za spoluprácu a pomoc pri organizovaní Mikulášskeho jarmoku. Jarmok sa teší priazni detí už siedmy rok a opäť bol úspešný. Pomohli sme nielen deťom na onkologickom oddelení v Nemocnici na Kramároch, ale aj zlepšiť prostredie v škole. Pedagogická rada rozhodla, že polovica výťažku bude venovaná na financovanie nákupu slúchadiel s mikrofónom do počítačovej učebne, ktoré budú využívané na programy s hlasovými pokynmi a kontrolu výslovnosti pri výučbe cudzích jazykov a online prepojenie so školami v zahraničí. Ďalej plánujeme zakúpiť stoličky a stolíky do multimediálnej učebne, ktorú sme začali budovať.

Zisk z Mikulášskeho jarmoku:

1. stupeň: 412,3 €

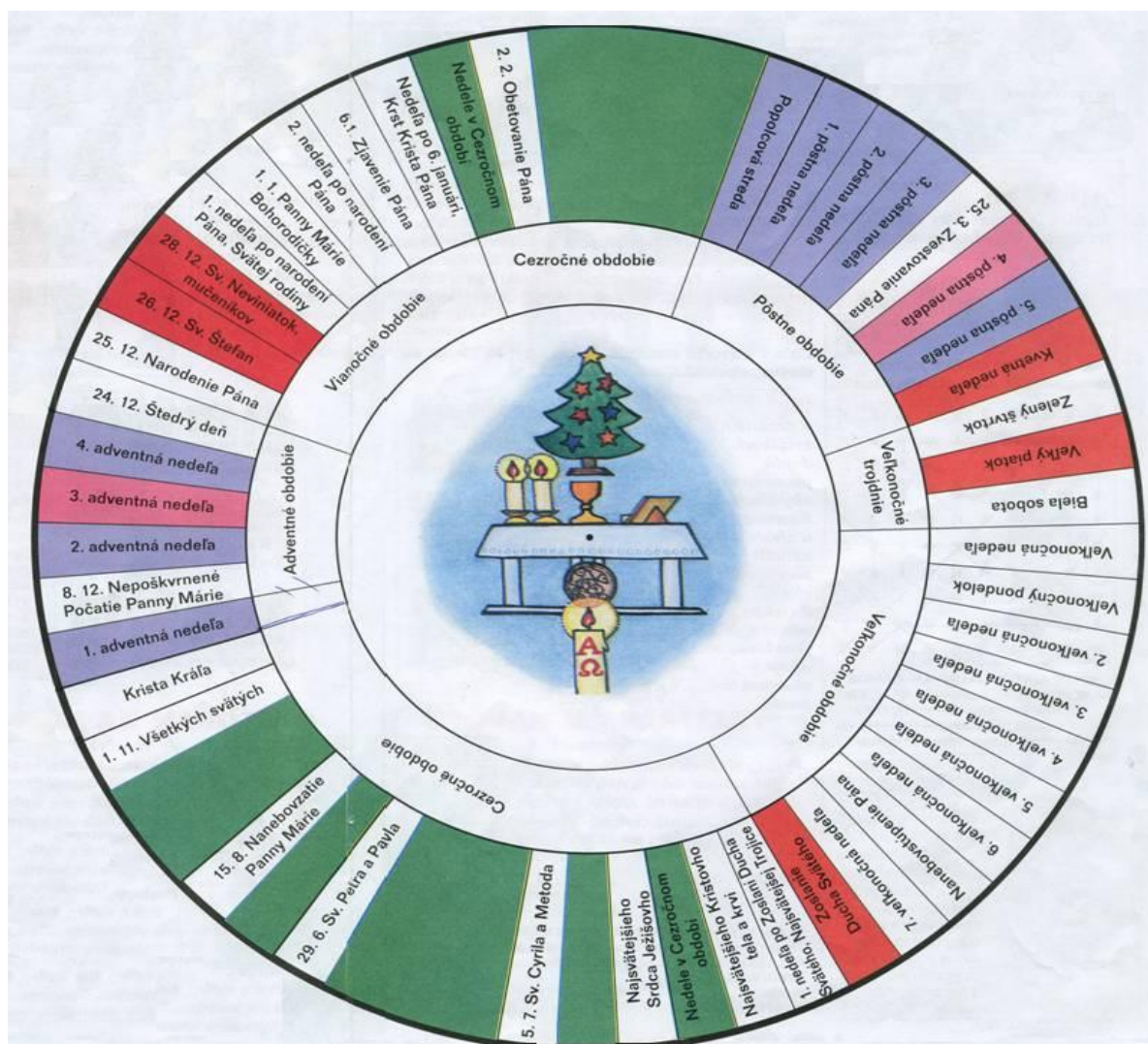
2. stupeň: 625,5 €

učiteľský stánok: 97,75 €

Podrobnú tabuľku nájdete na www stránke školy

Pedagogický zbor ZŠ Ostredková 14

KALENDÁR TROCHU INAK LITURGICKÝ ROK

Liturgické farby

Biela – symbolizuje nevinnosť a radosť, používa sa na sviatky Panny Márie, svätých, ak neboli mučeníci

Červená – symbolizuje krv mučeníctva a lásku, používa sa na sviatky mučeníkov

Zelená – je farbou nádeje, používa sa v období „cez rok“

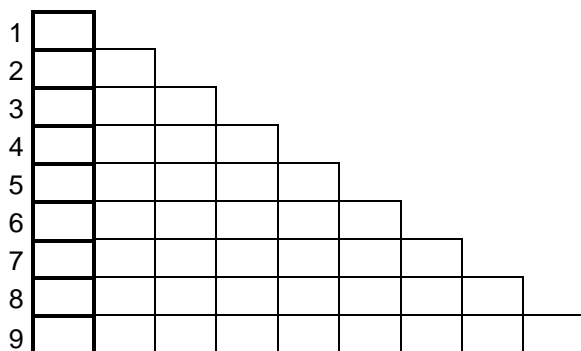
Fialová – predstavuje pokánie, je farbou adventu a pôstneho obdobia

Ružová – vyzýva k radosti, používa sa na 3. adventnú a 4. pôstnu nedeľu

Zlatá – je farbou dôstojnosti, používa sa pri veľkých slávnostiach. V liturgii môže nahradiť všetky ostatné farby.

Mgr. L. Jánošová

ROZMÝŠĽAJ A ZABAV SA !

- 1 predložka s inštrumentálom
- 2 nie po anglicky
- 3 prvá žena
- 4 zámok, pevnosť
- 5 zomrel
- 6 náradie na naberanie piesku
- 7 miesto na hry pre deti
- 8 4. pád
- 9 podzemná chodba

Zostavila: Nina Ďurovková, 9. B

Hľadaj vo vetách skryté výrazy z geografie:

MIER KAPITÁNOV

OPREL REBRÍK O STOLY.

OPRAV EKOLOGICKÚ PRÁČKU!

BICYKEL TI DARUJEM.

MÁME STO DUKÁTOV.

SUPER HRA DRAK V ČIERNOM

PONAD REPU BLIKALO LIETADLO.

AHA, ROZBILA SA HRA, DOM!

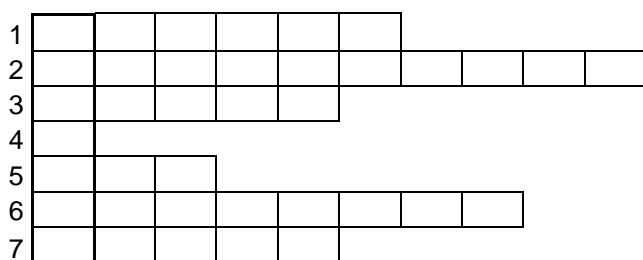
MOJA MAMA PADLA.

Vieš, ako na to? Napr. Rodičia **žili na** vidieku (skryté slovo je Žilina).

Pripravili žiaci 4. A triedy

Šťastný...

pokračovanie v tajničke.

- 1 naruby
- 2 číslo, ktorým sa odmocňuje
- 3 povzdych
- 4 dlhá tvrdá samohláska
- 5 eden
- 6 odreté miesto
- 7 bankový účet

Rada na vianočné prázdniny tým, ktorí sa chystajú na lyžovačku:

Ak si na lyžovačke zlomíte lyžu, povedzte si: Dobré, že som si nezlomil nohu.

Ak si zlomíte nohu, tešte sa, že ste si nezlomili lyžu.

Ak si náhodou zlomíte nohu aj lyžu, buďte radi, že ste sa nezabíli.

A keby ste sa náhodou zabíli, potešte sa tým, že už nemusíte chodiť do školy.

ŠTEDRÝ DEŇ

V domčeku si stromček svieti,
radujú sa všetky deti.

Pretože sú Vianoce,
stromček pekne šuchoce.

Chytím kapra, hneď ho zjem
a už hladná nebudem.

zoberiem si sane von!

Zvonček zvoní bim, bam, bom.

Orosová Šimona, Števíková Radoslava, 4.A

Veselé Vianoce a šťastný nový rok Vám prichádzame priať,

aby človek človeka vždy mal rád,

aby jeden druhému viac šťastia prial,

aby ten nový rok za to stál.

Krásne vianočné sviatky a šťastný nový rok praje ...

Redakčná rada: Lucia Baránková, Tátiana Berešíková, Zuzana Bottová, Simona Makáková, Róberta Mihóková, Barbara Šturdíková, Pedagogické vedenie: PhDr. Eva Cesnaková, Mgr. Zlatica Hajduová, Mgr. Ingrid Simaničová, fotografie prevzaté z www stránky školy

Cena: 0,30 €

Darček od redakčnej rady: odtlačok pečiatky, ktorý môžeš použiť – vystrihnúť a odovzdať pani učiteľke v ten deň, keď nechceš byť vyvolaný z jedného predmetu.

